

Soledat Ridaura i Feixas

Soledat Ridaura va néixer a Sant Hilari un 14 de gener del 1898, filla única del matrimoni entre Maria Feixas i Campmajor i Pau Ridaura i Tortadès, més conegut com a en “Pau Torner”.

La Soledat Ridaura va ser una dona oberta al món i amb un bagatge cultural important. Un fet que ho demostra és que, ja amb 23 anys, va publicar a la revista Lliroia el poema “Amor de mare” (Lliroia, núm. 28 de 1923).

El 12 de setembre de 1928 es va casar amb Conrad Miralpeix Cantal, amb qui va tenir la seva filla Amèlia, el 7 de juliol de 1929.

El matrimoni va emigrar a Argentina, on vivien els germans d'en Conrad. Una experiència que va durar pocs anys ja que el 1933 ja tornaven a viure a Sant Hilari, on es van establir definitivament.

Durant la Guerra Civil va codirigir la col·lectivització del transport. De fet, van anar a buscar-la a ella perquè dugués els comptes, ja que hi havia poca gent amb la formació suficient per fer-ho. També durant aquesta època, i en espera d'inaugurar les noves escoles públiques, va muntar una petita escola a casa seva, on donava classes a moltes nenes, entre elles a la seva filla Amèlia.

El seu marit Conrad Miralpeix, va ser militant del PSUC durant la Segona República i la Guerra Civil i va formar part de l'equip de govern municipal d'esquerres. Al final de la guerra van decidir exiliar-se per evitar futures represàlies. Durant el camí cap a França el seu marit i la seva filla van morir en un bombardeig. Tot i això, ella continua fins a França, on va passar uns anys a la Catalunya Nord gràcies a una família que la va acollir.

Després d'aquest temps va tornar a Sant Hilari, on va cuidar als seus pares fins que l'any 1954 va morir la seva mare i un any després el seu pare. Va viure sempre més sola.

Tot i aquestes circumstàncies, la Soledat era una dona molt vital: li agradava treballar la terra al paratge anomenat Can Benigne del Pla d'en Feliu, sota el barri del Serrat, on tenia un hort molt gran amb tota mena de verdures, hortalisses i arbres fruiters. També era una dona sociable. De fet, cada estiu la venien a veure a Sant Hilari la seva “família francesa” d'acolliment i a passar-hi temporades la “família argentina.

Ja al final de la seva vida, la Soledat va continuar activa. De fet, el 1978 va ser una de les impulsores del projecte del Casal d'Avis de Can Blat, que es va fer realitat el 1981, amb ella com a primera presidenta durant anys.

També durant aquests anys va col·laborar en els programes de Festa Major amb articles sobre temes de la vellesa i donant consells als més joves. El poble de Sant Hilari li va retre un homenatge l'any 1988, quan va complir els 90 anys.

Va morir a Sant Hilari el 24 d'octubre de 1989 però el seu llegat va perdurar ja que, dotze anys després de la seva mort, es va fer realitat l'últim dels projectes en què es va implicar: la Residència per a la gent gran.

En definitiva, podem dir que Soledat Riadaura va ser una dona emprenadora, activa i activista que va superar tots els contratemps a què es va haver d'enfrontar. Una dona avançada al seu temps.

Fonts:

V.V.A.A (2019) *Sant Hilari Sacalm, amb veu de dones*. Sant Hilari: Gràfiques Montseny

Programes Festa Major Sant Hilari Sacalm

M. Teresa Fuentelsaz Benavent

Xavier Clos Jordana